Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36541
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

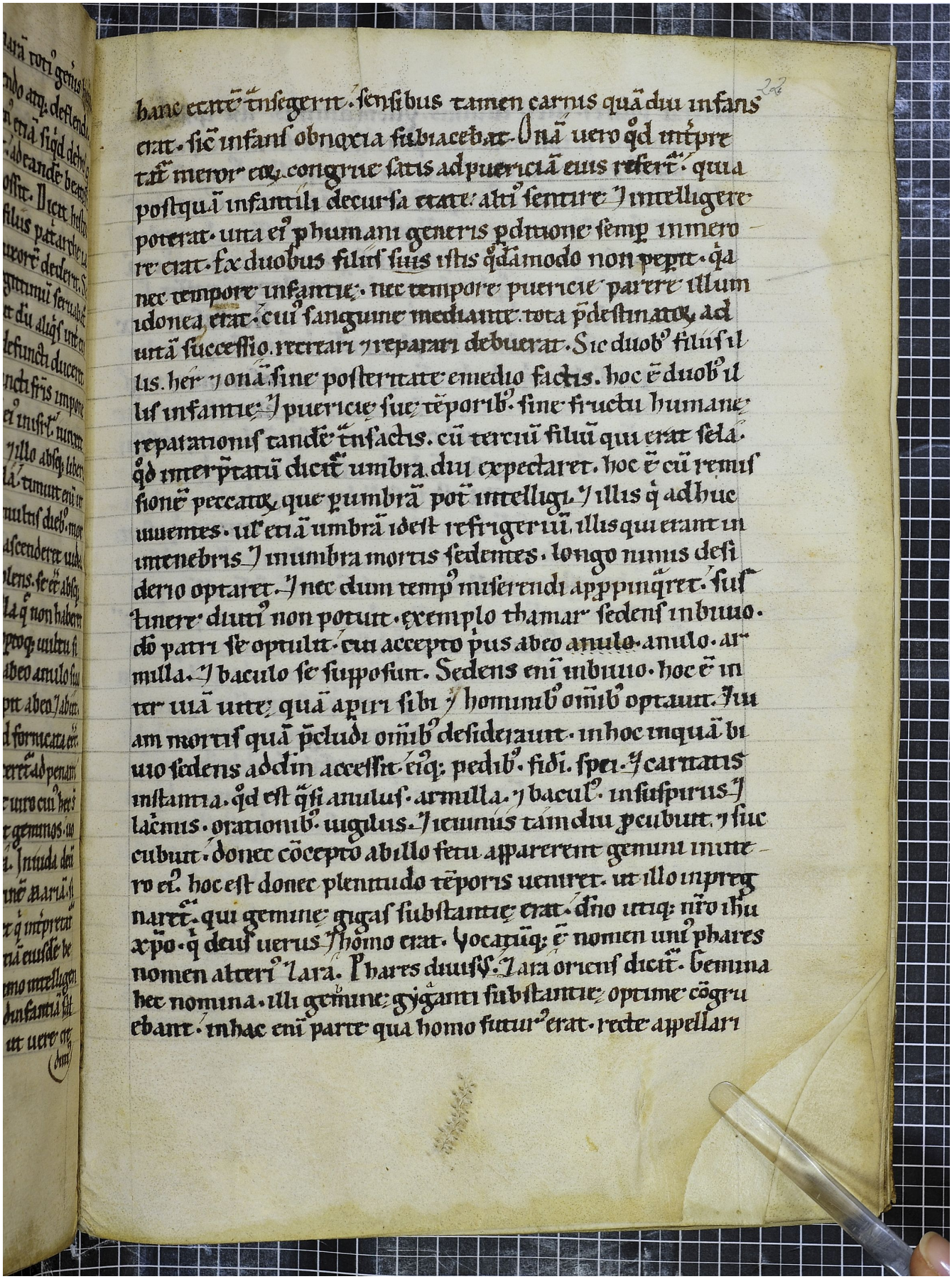

hanc etatē tinsegerit. sensibus tamen carnis quādiu infans
erat. sic infans obnoxia subiaceb[at]. Nā uero qd intpre
tātē meror eius congruē satis ad puericiā eius referē. qua
postquā infantili decursa etate alti sentire ⁊ intelligere
poterat. unta ei p humani generis pditione semp inmero
re erat. ex duobus filiis suis istis qdāmodo non peperit. qa
nec tempore infantiē. nec tempore puericie parere illum
idonea erat. cui sanguine mediante tota pdestinatio ad
untā successio. reerari ⁊ reparari debuerat. Sic duob filiis il
lis. her ⁊ onā sine posteritate emedio factis. hoc ē duob il
lis infantie ⁊ puericie sue tēporib. sine fructu humane
repatationis tandē tinsactis. cū tertiū filiū qui erat sela.
qd interptatiū dicit umbra. diu expectaret. hoc ē cū remis
sionē peccatī que pumbrā pot intelligi. ⁊ illis q adhuc
uuentes. ul etiā umbrā idest refrigeriū. illis qui erant in
imenebris ⁊ inumbra mortis sedentes. longo numis desi
derio optaret. ⁊ nec dum temp miserendi apppinqret. sus
tinere diuti non potuit. exemplo thamar sedens inbiuio.
do patri se optulit. cui accepto pus abeo anulo. anulo. ar
mulla. ⁊ baculo se suppositit. Sedens enī inbiuio. hoc ē in
ter uiā uite quā apiri sibi ⁊ hominib omnib optauit. ⁊ iu
am mortis quā pcludi omnib desideraiuit. inhoc inquā bi
uio sedens addin accessit eiq: pedib. fidi. spei. ⁊ caritatis
instantia. qd est qsi anulus. armulla. ⁊ baculo. insuspirus ⁊
lacrimis. orationib. uigilus. ⁊ ieiunus tamdiu pcubuit. ⁊ suc
cubuit. donec cōcepto abillo fetu apparerent geminu inuite
ro ei. hoc est donec plenitudo tēporis ueniret. ut illo inpreg
naret. qui gemine gigas substantie erat. dno utiq: nro ihu
xpo. q deus uerus ⁊ homo erat. Vocatiūq: ē nomen uni phares
nomen alteri zara. Phares diuisi. ⁊ zara orientis dicit. bemina
hec nomina. illi geminę giganti substantie optime cōgru
ebant. inhac enī parte qua homo futur erat. recte appellari